

Politolog Albers in sociolog Bratina na okrogli mizi v Nabrežini

Kakšna je vloga levice v Evropi narodov?

Kakšna je vloga, oziroma, kaj je pravzaprav levica v nastajajoči Evropi narodov? Na ta in podobna vprašanje sta na ponedeljkovi okrogli mizi »Krožka 1991« v Grudnovi dvorani v Nabrežini odgovarjala nemški politolog in eden od voditeljev tamkajšnjih socialdemokratov Detlev Albers ter sociolog in član deželnega tajništva Demokratske stranke levice Darko Bratina. Žal se srečanja zaradi bolezni ni udeležil predstavnik slovenskih prenoviteljev Peter Bekeš. Marsikdo je pogrešal njegovo mnenje in njegove ocene, saj so nedavna dogajanja v Sloveniji in v Jugoslaviji zaradi tega ostala nekoliko v senci, kar je najbrž razočaralo nekatere poslušalce, čeprav je kljub temu dobro obiskana okrogla miza nudila nekaj zanimivih spodbud za soočanje in razmišljanje. Nabrežinsko razpravo, ki jo je vodil novinar Luciano Ceschia, je uvedel predsednik »Krožka 1991« Michele Gangale, ki je med drugim izrekel solidarnost slovenskemu narodu in obsodil vojaški napad JA na Slovenijo.

Albers, ki poučuje na univerzi v Bremnu, je označil kot popolnoma upravičeno težnjo Slovenije in Hrvaške, da postaneta samostojni državi, absolutna neodvisnost pa ne obstaja, zlasti ne v teh časih, ko si utira pot vse več-

ja odvisnost na področju ekonomije in tudi kulture. Evropa doživlja obdobje velikih (po svoje zanimivih, po drugi strani pa tudi nevarnih) integracijskih procesov, zato Slovenijo čaka res velik izziv. Govornik je prepričan, da je došle Evropska skupnost slabo in površno ocenjevala slovensko vprašanje, res pa je tudi, da nihče ne more tudi drugim jugoslovanskim narodom (npr. Srbom) odrekati legitimno pravico do vključitve v novo Evropo.

Večji del svojega posega je Albers namenil položaju v združeni Nemčiji in perspektivam tamkajšnje levice, ki po njegovem niso rožnate, glede Evrope pa je izrazil precejšnje zaupanje v federalizem, ta ideja pa ima ponekod (npr. v Veliki Britaniji in v Franciji) še zelo veliko nasprotnikov. Po padcu berlinskega zidu je vsekakor evropska (tudi socialdemokratska) levica doživela pretres in potres, po katerem bo morala sedaj v marsičem začeti vse znova.

Bratina je rekel, da so si mnogi želeli padec berlinskega zidu, na tihem pa so upali, da se to ne bo nikoli zgodilo. Tako so upali mnogi komunisti, a tudi mnogi njihovi nasprotniki. Tradicionalna levica je preveč zanemarjala narodno vprašanje in spregledala kultur-

ne različnosti, primer Slovenije, ki je izjemen, pa bo po njegovem v vsakem primeru šel v zgodovino tudi kot neke vrste laboratorij in preizkušnja za celotno levico. Hladnost Evropske skupnosti do slovenske osamosvojitve si je treba tudi razlagati s tem, da ljudje

lažje sprejemajo in tudi pozitivno doživljajo pojave združevanja (glej Nemčijo) kot pa pojave razdruževanja (glej Slovenijo).

Na sliki (foto Magajna) od leve proti desni Bratina, Ceschia, Albers in Gangale.